Dosarul nr. 4r-117/2026 I instanță
Nr. PIGD. 4-25138136-05-4r-02032026 judecător Ghidirim Sofia

Judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E

28 aprilie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Bîcos Ștefăniță în interesele lui Buliga Victor împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia din 30 ianuarie 2026, adoptată pe cauza contravențională intentată în privința lui Buliga Victor învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional,

audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

1.În fapt:

La data de 23 septembrie 2025, agentul constatator din cadrul IP Cimișlia,

Rotari Oleg a întocmit procesul-verbal cu seria și nr. MAI06 580917 prin care cet. Buliga Victor este învinuit pentru faptul că, la data de 19 septembrie 2025, ora 19:00, în urma unui conflict a agresat-o fizic pe concubina sa cet. ***** și conform raportului de constatare cu nr. 202514P0335 din 22 septembrie 2025 i-a provocat leziuni corporale neînsemnate. (f.d.21)

Acțiunile lui Buliga Victor de către agentul constatator au fost încadrate în prevederile art. 78^1 Cod contravențional.

2.Poziţia instanţei de fond.

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din 30 ianuarie 2026, s-a recunoscut vinovat Buliga Victor învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional şi i s-a aplicat sancțiunea - 40 de ore muncă neremunerată în folosul comunității. (f.d.59-60)

3.Solicitarea recurentului.

La data de 10 februarie 2026, avocatul Bîcos Ștefăniță acţionând în interesele lui Buliga Victor, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond din 30 ianuarie 2026, a depus recurs împotriva acesteia, solicitând: casarea integrală a hotărârii emise de instanța de fond, cu rejudecarea cauzei și, adoptarea unei noi hotărâri prin care procesul contravenţional pornit împotriva lui Buliga Victor, să fie declarat nul în temeiul art. 445 Cod contravențional sau să fie încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional - pe motivul că nu există faptul contravenției. (f.d.65-67)

În motivarea recursului a invocat că, soluția primei instanțe este emisă pripit, pasibilă casării integrale cu emiterea unei noi soluții potrivit regulilor stabilite de prima instanță, prin care procesul contravențional pornit împotriva lui Buliga Victor să fie declarat nul în temeiul art. 445 Cod contravențional sau să fie încetat pe motivul că nu există faptul contravenției.

Menționează că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, potrivit rubricii nr. 4, agentul constatator eronat a indicat data de 19 septembrie 2025, deși conform plângerii victimei, procesului-verbal de audiere a victimei, procesului-verbal de audiere a martorului, dar și ordinului de restricţie de urgență, se indică că fapta a avut loc pe data de 18 septembrie 2025.

Susține că, agentul constatator eronat a menționat în procesul-verbal că la data de 19.09.2025, cet. Buliga Victor în urma unui conflict cu concubina sa a agresat-o fizic, deși conform probatoriului administrat, presupusa faptă a avut loc în altă zi și anume 18.09.2025.

Indică că potrivit art. 445 alin. (1) Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind /.../ a circumstanțelor comiterii /.../ și a datei comiterii acesteia, /.../ atrage nulitatea absolută a procesului- verbal.

Totodată, reprezentantul recurentului susține că, că agentul constatator, eronat a indicat în procesul-verbal cu privire la contravenție și domiciliul contravenientului ca fiind sat. *****, r-nul Cimișlia, deși conform caracteristicii nr. 207 din 23.09.2025, eliberate de către Primăria ***** pe numele lui Buliga Victor, se indică că cet. Buliga Victor, acesta nu este domiciliat în sat. *****, r-nul Cimișlia, iar conform cazierului contravențional anexat la dosar viza de reședință și domiciliu a acestuia se atestă a fi or. Tiraspol, str. *****, *****, *****.

Având în vedere cele menționate supra, consideră reprezentantul recurentului că procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, fiind compromisă validitatea actului de sesizare și drepturile fundamentale de apărare.

Totodată, indică că în speță nu sunt suficiente argumente, probe ce ar demonstra vinovăția contravenientului, or potrivit probatoriului administrat, în coroborare cu procesul-verbal cu privire la contravenție, se face trimitere la o faptă care în acea zi nu a fost săvârșită.

Menționează avocatul că, potrivit art. 441 Cod Contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției.

Reieșind din cele expuse, apărarea consideră că, procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi declarat nul, sau procesul contravenţional urmează a fi încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravențional.

La data de 02 martie 2026 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat. (f.d.68)

4.Termenul de declarare a recursului.

Conform prevederilor art. 468 alin. (1) Cod contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art. 463 alin. (1)*.

Potrivit materialelor cauzei, hotărârea judecătoriei Cimișlia a fost adoptată la data de 30 ianuarie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă de avocatul la data de 10 februarie 2026.

Subsecvent, Completul de judecată constată că recursul este depus în termenul legal prevăzut.

5.Argumentele părților.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Prin notificarea din 07 martie 2026 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul că – cauza va fi examinată în ordine de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat.

Completul reține că careva referințe asupra recursului din partea părților în proces, la sediul instanței nu au parvenit.

6.Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este întemeiat şi urmează a fi admis, cu emiterea unei noi hotărâri, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluții: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravenţional în cazurile prevăzute la art.441.*

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional*, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care:* ***nu există faptul contravenţiei****.*

Completul de judecată reține că, conform art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparțială, instituită de lege.

Astfel, jurisprudenţa elaborată de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, prevede că dreptul de acces la un tribunal presupune, printre altele, respectarea principiului securității raporturilor juridice, principiu considerat ca fiind unul din aspectele fundamentale ale preeminenţei dreptului, care cere, printre altele, ca, atunci când instanţele judecătoreşti dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Principiul securității raporturilor

juridice presupune respectul faţă de principiul lucrului judecat, ce şi constituie principiul asigurării executării hotărârilor definitive (cauza *Brumărescu contra României* și cauza *Roşca contra Moldovei*).

Potrivit art. 381 alin. (1) Cod contravenţional, *orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime*.

Astfel, în ședința instanței de recurs s-a stabilit, că la data de 23 septembrie 2025, agentul constatator din cadrul IP Cimișlia, Rotari Oleg a întocmit procesul-verbal cu seria și nr. MAI06 580917 prin care cet. Buliga Victor este învinuit pentru faptul că, la data de 19 septembrie 2025, ora 19:00, în urma unui conflict a agresat-o fizic pe concubina sa cet. ***** și conform raportului de constatare cu nr. 202514P0335 din 22 septembrie 2025 i-a provocat leziuni corporale neînsemnate. (f.d.21)

Acțiunile lui Buliga Victor de către agentul constatator au fost încadrate în prevederile art. 78^1 Cod contravențional.

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din 30 ianuarie 2026, s-a recunoscut vinovat Buliga Victor învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional şi i s-a aplicat sancțiunea - 40 de ore muncă neremunerată în folosul comunității. (f.d.59-60)

La data de 10 februarie 2026, avocatul Bîcos Ștefăniță acţionând în interesele lui Buliga Victor, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond din 30 ianuarie 2026, a depus recurs împotriva acesteia, solicitând: casarea integrală a hotărârii emise de instanța de fond, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care procesul contravenţional pornit împotriva lui Buliga Victor, să fie declarat nul în temeiul art. 445 Cod contravențional sau să fie încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional - pe motivul că nu există faptul contravenției. (f.d.65-67)

În conformitate cu prevederile art. 462 alin. (1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată*.

Subsecvent, Completul de judecată constată că, deși instanța de fond a indicat că, „*Deşi făptuitorul nu a fost prezent în ședința de judecată pentru a-şi expune poziția,* ***vinovăția acestuia se confirmă*** *prin următoarele mijloace de probă administrate legal: informația nr. 2768, înregistrată la* ***<u>18 septembrie 2025</u>*** *în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni al IP Cimişlia (f.d. 4); plângerea depusă de *****, domiciliată în *****, r-nul Cimişlia (f.d. 5);*

*procesul-verbal de audiere a victimei din **18.09.2025** (f.d. 6); chestionarul de constatare a riscurilor de violență în familie (f.d. 7); chestionarul de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie (f.d. 8); ordinul de restricție de urgență nr. 20254000127 din **18 septembrie 2025** (f.d. 9); procesul-verbal privind informarea și înmânarea actului de procedură din **18.09.2025** (f.d. 10); procesul-verbal de audiere a martorului din 19.09.2025 (f.d. 11); ordonanța privind dispunerea constatării medico-legale din **18 septembrie 2025** (f.d. 12), /.../*", totuși eronat a conchis că „*Din materialele cauzei rezultă că, la **19 septembrie 2025**, în jurul orei 19:00, Buliga Victor, în urma unui conflict, a agresat-o fizic pe concubina sa, *****, cauzându-i leziuni corporale neînsemnate, fapt confirmat prin raportul de constatare medico-legală nr. 202514P0335 din 22.09.2025*".

Or, din ansamblul probelor administrate în cauză rezultă fără echivoc că presupusa faptă contravențională imputată lui Buliga Victor a avut loc la data de 18 septembrie 2025, iar nu la 19 septembrie 2025, cum eronat a fost consemnat în procesul-verbal cu privire la contravenție. Astfel, plângerea depusă de partea vătămată *****, procesul-verbal de audiere a victimei din 18 septembrie 2025, chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, ordinul de restricție de urgență nr. 2025400127 din 18 septembrie 2025, precum și ordonanța privind dispunerea constatării medico-legale din aceeași dată, etc., indică în mod concordant și neechivoc data de ***18 septembrie 2025*** ca fiind data producerii incidentului. De asemenea, procesul-verbal de audiere a martorului Dmitriev Pavel din 19 septembrie 2025 confirmă circumstanțe referitoare la un eveniment deja produs în ziua precedentă – 18.09.2025. În aceste condiții, menționarea datei de 19 septembrie 2025 în actul de constatare nu reprezintă o simplă eroare materială lipsită de relevanță juridică, ci o neconcordanță esențială între învinuirea formulată și suportul probator administrat.

Subsecvent, instanța de recurs conchide că, agentul constatator nu a indicat data corectă a comiterii contravenției de către Buliga Victor, adică a fost indicat „19.09.2025" în loc de data corectă „18.09.2025", iar prin consecință, Completul conchide că învinuirea adusă recurentului este vagă, imprecisă și lipsită de determinarea concretă a elementelor esențiale ale laturii obiective a contravenției, în special sub aspectul ***momentului săvârșirii faptei***. Or, data comiterii contravenției constituie un element obligatoriu al actului de constatare, indispensabil individualizării faptei imputate și exercitării efective a dreptului la apărare. O persoană nu poate fi sancționată pentru o faptă descrisă într-o manieră

care nu corespunde realității factuale stabilite prin probele administrate. În lipsa unei concordanțe între situația de fapt reținută în procesul-verbal și materialul probator, actul de învinuire devine incert, iar dubiile generate de această inconsecvență urmează a fi interpretate în favoarea persoanei atrase la răspundere contravențională, în temeiul principiului *in dubio pro reo*.

Or, potrivit art. 425 alin. (1), (5) Cod contravențional, *probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. /.../ Sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod*.

Astfel, Completul de judecată constată că de către agentul constatator nu au fost prezentate careva probe pertinente și concludente, care în mod incontestabil ar dovedi faptul că Buliga Victor ar fi comis fapta contravențională imputată anume la data de 19 septembrie 2025, nefiind anexate careva probe materiale în acest sens, or probele anexate la cauza contravențională demonstrează comiterea faptei la data de 18 septembrie 2025.

Completul menționează că, în legislația Republicii Moldova contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ, dar din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale intră în sfera cauzelor penale.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană (cauza *Ziliberberg contra Moldovei*, din 01 februarie 2005, § 33).

Conform art. 374 alin. (3) Cod contravențional, *procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Subsecvent instanța de recurs reiterează că potrivit prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor*.

În conformitate cu art. 458 alin. (1) Cod contravențional: *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei*, ceea ce în speță nu s-a respectat.

Potrivit art. 6 CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalităţii armelor, adică că fiecare parte trebuie să obţină o posibilitate rezonabilă de a-şi prezenta cauza în condiţii care să nu o plaseze într-o situaţie net dezavantajoasă în raport cu partea adversă.

Completul stabilește în corelare cu materialele cauzei că agentul constatator al IP Cimișlia la constatarea contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional, urma să indice expres data exactă a comiterii contravenției, ceea ce nu a fost respectat de către acesta. Mai mult ca atât în procesul-verbal cu privire la contravenții este indicat că Buliga Victor a comis fapta contravenţională la data de 19 septembrie 2025, însă probele anexate la materialele cauzei demonstrează contrariul.

Această neconcordanță esențială dintre actul de constatare și probatoriul administrat afectează însăși existența faptei contravenționale în limitele în care aceasta a fost dedusă judecății. Instanța de recurs nu poate substitui agentul constatator prin reformularea ori corectarea elementelor factuale esențiale ale învinuirii, întrucât o atare intervenție ar contraveni principiului separației funcțiilor procesuale și ar aduce atingere dreptului la apărare al persoanei vizate. Examinarea judiciară se realizează exclusiv în limitele învinuirii formulate prin procesul-verbal cu privire la contravenție. Or, după cum a fost indicat supra, în cauza dedusă judecății, fapta imputată pentru data de 19 septembrie 2025 nu a fost dovedită prin niciun mijloc de probă pertinent și concludent.

În același context, instanța de recurs reține că sarcina probațiunii în materie contravențională revine integral agentului constatator, iar persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional beneficiază de prezumția de nevinovăție până la dovedirea vinovăției sale în condițiile legii. Prin urmare, nu contravenientul este cel obligat să demonstreze inexistența faptei imputate, ci

autoritatea constatatoare este ținută să probeze, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției, inclusiv ***data exactă a săvârșirii acesteia***. În speță, această exigență nu a fost respectată.

Este de notat faptul că Curtea Europeană, a reiterat că efectul art. 6 din CEDO este, printre altele, de a plasa un tribunal sub o obligaţie de a petrece o examinare adecvată a pozițiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea sau dacă ele sunt relevante pentru decizia sa. Cu toate acestea, deşi art. 6 obligă instanţele să motiveze deciziile sale, aceasta nu poate fi înțeles ca impunându-se un răspuns detaliat la fiecare argument. Întinderea obligaţiei de a motiva poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinate în lumina circumstanţelor cauzei. Drept urmare, Completul nu învederează necesitatea expunerii asupra altor argumente ale recurentului.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.*

În consecință, având în vedere că procesul-verbal cu privire la contravenție individualizează o faptă pretins săvârșită la data de 19 septembrie 2025, iar materialele cauzei nu confirmă existența unei asemenea fapte la data indicată, instanța constată inexistența faptului contravenției în limitele învinuirii formulate. Din această perspectivă, devin întemeiate criticile recurentului referitoare la imposibilitatea menținerii unei soluții de sancționare întemeiate pe o stare de fapt diferită de cea consemnată în actul de sesizare. Prin urmare, sunt incidente prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, care impun încetarea procesului contravențional.

Totodată, ținând cont de soluția adoptată în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, instanța nu mai consideră necesară examinarea distinctă a celorlalte critici formulate de recurent privind nulitatea procesului-verbal în baza art. 445 Cod contravențional, acestea fiind absorbite de concluzia privind inexistența faptului contravenției în limitele învinuirii deduse judecății.

În urma celor expuse, instanţa de recurs constată că, urmează a fi admis recursul înaintat de avocatul Bîcos Ștefăniță în interesele lui Buliga Victor, casând hotărârea judecătoriei Cimișlia din 30 ianuarie 2026, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care va înceta procesul contravențional pornit în privința lui Buliga Victor, deoarece nu există faptul contravenției astfel cum a fost reținut și imputat prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 23.09.2025.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) și art. 474 Cod Contravențional al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de avocatul Bîcos Ștefăniță în interesele lui Buliga Victor.

Se casează integral hotărârea judecătoriei Cimișlia din 30 ianuarie 2026, adoptată pe cauza contravențională intentată în privința lui Buliga Victor învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional, ***cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care***:

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Buliga Victor învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, pe motiv că ***nu există faptul contravenției***.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei COLEV Grigori HUDOBA Valeri